

IN MEMORIAM

dr. sc. Miro Katalinić, 1949. – 2021.

Sumornog 8. studenoga, nakon kratke i teške bolesti, zauvijek nas je napustio naš dragi kolega Miro Katalinić. Rođen je u Kopru 18. veljače 1949. godine. Kao dječak s obitelji seli u Omiš, gdje je pohađao osnovnu školu i Opću gimnaziju. Diplomirao je 1978. godine na Poljoprivrednom fakultetu u Sarajevu, te se iste godine zapošljava na Institutu za jadranske kulture i melioraciju krša u Splitu na Zavodu za zaštitu bilja. Na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku 2002. godine obranio je doktorsku disertaciju pod nazivom "Maslinin smeđi potkornjak, *Phloeotribus scarabeoides* (Bernard, 1788.), (Coleoptera: Scolytidae), u mediteranskom dijelu srednje Dalmacije".

Od samoga je osnutka djelatnik Zavoda za primijenjene znanosti Instituta, kojega postaje predstojnik 2011. godine. Dužnost predstojnika obnašao je sve do mirovine u koju odlazi 2014. godine.

Tijekom 1982. godine kao stipendist nizozemske vlade boravio je u Centrum voor Agrobiologisch Onderzoek (CABO) u Wagheningenu, gdje je pod mentorstvom dr. W. Wan de Zwepa završio specijalizaciju iz herbologije. Godine 1983. u Institut de Developpment de l'Arboriculture Fruitie, u Alžiru završava jednomjesečnu specijalizaciju iz maslinarstva, a 1985. godine kao suradnik na projektu Yug/82002/FAO/UNDP "Experimentation and demonstration for the improvement of olive and oil production" u Station de Zoologie st de Lutte Biologique u Francuskoj specijalizira se iz područja štetne entomofaune masline.

Svoju znanstvenu i stručnu karijeru posvetio je zaštiti bilja. Isticao se radom na izučavanju štetne i korisne entomofaune mediteranskih kultura. Kolege zaštitari posebno su cijenili njegove spoznaje i dostignuća iz problematike zaštite masline. Maslina je bila i ostala njegova miljenica. Kao autor i koautor objavio je velik broj stručnih i znanstvenih radova, sudjelovao je u izradi programa i projekata koji su bili u službi razvoja poljoprivrede mediteranskog područja. Bio je aktivan i omiljen član Hrvatskog društva biljne zaštite od 1980. godine pa do svoje smrti. Uvijek je zdušno sudjelovao u njegovu radu, pisao za Glasilo biljne zaštite i redovito izlagao referate na seminarima društva. Suradivao je s industrijom, proizvođačima sredstava za zaštitu bilja i

poljoprivrednicima.

Umro je tiho u krugu svoje obitelji uz suprugu Sandu, kćerku Ivanu i sina Antu. Cijeli život bio je predan svojoj obitelji koju je beskrajno volio. Bio je uzorit suprug i brižan otac. Posebno se ponosio svojim unucima Bepom, Ivanom i Marulom, te se veselio svakom danu provedenom s njima. Mir je nalazio na otoku Drveniku u maloj kućici okruženoj maslinama, kamo je odlazio gotovo svaki vikend sa svojom Sandom. Volio je svoj Omiš, društvo uz „bićerin i klapsku pismu” te je godinama bio član organizacijskog odbora festivala dalmatinskih klapa Omiš. Svi koji su ga poznavali, pamtit će ga po neizmjernejoj energiji i vedrom duhu. Uveseljavao je sve generacije gdje se god našao.

U srcu je nosio i Institut, bio je omiljen među kolegama i uvijek nas je rado posjećivao i u mirovini. Miro je bio dobar i odgovoran čovjek i kolega. Posebno se brinuo za mlade znanstvenike i nesebično im je pomagao pronaći rješenje u situacijama koje su to tražile. S kolegicama Sonjom, Katjom i sa mnom činio je, niz godina, čvrst četverolist zaštite bilja Instituta. Sretna sam i ponosna što sam bila jedna od njegovih najbližih suradnica i čast mi je što sam imala priliku učiti od čovjeka kao što je bio Miro. U našim srcima zauvijek će ostati neizmjerne ljubav i tuga za našim Tajom, kako smo ga od milja zvale.

Pamtit ćemo to jutro 9. studenoga 2021. godine. Iako smo znale da si bolestan, s nevjericom nas je dočekala tužna vijest „Ode naš Taj”. Iako te više nema s nama, tvoj će duh uvijek biti tu i uveseljavati nas. Toliko lijepih uspomena s tobom na našim licima odmah izmami i suze i smijeh. Bio si takav čovjek da jednostavno ne ide jedno bez drugoga. Ostat ćeš vječno u našim mislima i srcima. Iskreno suosjećamo s tvojom obitelji, rodbinom i prijateljima. Znamo da si na nekom boljem mjestu, da si našao mir i da nas čuvaš. Neka ti je laka zemlja, počivaj mirno do nekog novog susreta i hvala na svemu!

doc. dr. sc. Elda Vitanović